

- 1 מ"עלמא דאתכסייא" הנה גם בהיותו בעלמא דאתגליא שהוא  
 2 בדוגמה נמוכה מעלמא דאתכסיא (והקשר של הנבראים שבו למקור חיותם לא  
 3 נראה ולא ניכר), בכל זאת נמשך אצלו ענין הבטול במציאות  
 4 ביטול מוחלט ללא כל תחושת ישות ומציאות ('יראו את הו') היינו  
 5 טפל ובטל (הו'), כמו אצל  
 6 דגים שבים הבטלים החלוטין  
 7 למקור חיותם ('פנ"ל בפרוש  
 8 וידגו לרוב בקרב הארץ אשר  
 9 תוכן הברכה הוא שגם ב"ארץ",  
 10 עלמא דאתגליא, תהי' התגלות כמו  
 11 בעלמא דאתכסיא). ועל-ידי-זה  
 12 נעשה גם ענין המספר  
 13 באפן הרצוי (את שדרכו  
 14 למנות, "את" לשון טפל ובטל),  
 15 כך שהמספר הוא לא חסרון אלא  
 16 מעלה שקשור עם בחינת אין  
 17 מספר, פנ"ל.  
 18 וזהו גם מה שכתוב<sup>1</sup> בתחילת
- הציווי על המניין באמצעות מחצית השקל, אשר באופן כזה ולא יהיה  
 19 בקהם נגף בפקד אותם, והינו על-ידי נתינת הצדקה, שבזכות  
 20 זו, המניין לא יזיק ולא יגרום למגיפה חס-ושלום כמו שכתוב<sup>63</sup> זה יתנו  
 21 גו' לצדקה מחצית השקל גו', שעל-ידי-זה בזכות הצדקה לא  
 22 תשלט עין הרע במנין<sup>65</sup>,  
 23 וכמו ביוסף, שזכה לכהן שלא  
 24 שלט בו עין הרע על-ידי ענין  
 25 הצדקה<sup>66</sup> שהיה המשביר<sup>67</sup>  
 26 לכל עם הארץ<sup>68</sup> וכלכל ופרנס  
 27 את כולם בימי הרעב. וכך גם במניין  
 28 בני ישראל, אף שיש בו את ענין  
 29 המספר, הרי בזכות הצדקה של מחצית  
 30 השקל לא יהי' בו שום דבר בלתי רצוי  
 31 אלא מעלה בלבד.  
 32  
 33
- 1 וְלֹכֵן, כֹּל דְּעֵבֵר בְּיָמָא, הֵנָּה גַם בְּהִיּוּתוֹ בְּעַלְמָא  
 2 דְּאִתְגַּלְיָא נִמְשָׁךְ אֲצֵלוֹ עֲנִיָּן בְּבִטּוּל בְּמַצִּיאוֹת  
 3 ('יִרְאוּ אֶת הַוַּי'), כְּמוֹ אֲצֵל דְּגִים שְׂבִיִּים ('פִּנְנָל'  
 4 בְּפִרוּשׁ וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ). וְעַל-יַדֵּי-זֶה  
 5 נַעֲשֶׂה גַם עֲנִיָּן הַמְּסַפֵּר בְּאִפְן הָרְצוּי (אֶת שְׁדִרְכוֹ  
 6 לְמִנּוֹת), שְׁקֶשׂוּר עִם בְּחִינַת אֵין מְסַפֵּר, כְּנ"ל.  
 7 וְזֶהוּ גַם מַה שְׁכָּתוּב! וְלֹא יִהְיֶה בְּקֵם נֶגֶף בְּפִקּוּד  
 8 אוֹתָם, וְהֵינּוּ עַל-יַדֵּי נְתִינַת הַצְּדָקָה, כְּמוֹ  
 9 שְׁכָּתוּב<sup>63</sup> זֶה יִתְּנוּ גו' מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל גו', שְׁעַל-  
 10 יַדֵּי-זֶה לֹא תִשְׁלַט עֵין הָרַע בְּמִנְיָן<sup>65</sup>, וְכִמוֹ בְּיוֹסֵף, שְׁזָכָה לְכֹהֵן שְׁלֹא שְׁלֹטָא בִּיהַ  
 11 עֵינָא בִּישָׂא, עַל-יַדֵּי עֲנִיָּן הַצְּדָקָה<sup>66</sup> שְׁהִיָּה הַמְּשַׁבֵּיר<sup>67</sup> לְכֹל עַם הָאָרֶץ<sup>68</sup>.

(65 פרש"י עה"פ. 66 אוה"ת שם ע' א'תתלב. 67 מקץ מב, ו. 68 חסר סיום המאמר (המור"ל).

## אגרות קודש

ב"ה, כ"ה שבט, תשכ"ב

ברוקלין.

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתביהם, ראשי פרקים מפעולותיהם במקצועות שטחים שלקחו ע"ע  
 ובענין העיקרי חינוך עטה"ק בתי ספר חבדי"ם.

וצד השהו בכולם עכ"פ כפי שכותבים שחסר סדר בעבודתם, ובמילא נמצאים במצב של עולה  
 ויורד וכו' וכו'

והנה אחת מהכוונות שנמצאים כולם יחד בבי"ס חב"ד הוא שאיש את רעהו יעזור ויחזקו  
 בעבודה האמורה, אשר בכולם צ"ל סדר כדרישת רבותינו נשיאנו, כמבואר באיזה שיחות קדש,  
 ובחינוך בסדר מסודר דוקא, ובפרט שרואים את זה גם במוחש שהסדר נוגע לקיום הפעולות ולהצלחתן,  
 והמפורסמות אין צריכות ראוי.

והנה אין צועקין על העבר, והתקוה שעכ"פ מכאן ולהבא לא יהי' מקום ארומשפילן זיך,  
 וברציניות הדרושה אבל ביחד עם זה מתוך שמחה וטוב לבב יסדרו הפעולות כדבעי ויצליחו הלוך  
 והוסיף הלוך ואור.

המחה לבשו"ט בכל האמור ומפורטות ככל הדרוש.